

at der i nogle Tilfælde voldes Dele af Befolkningen nogen Ulempe og Ulejlighed derved, at der bliver baade færre Retskredse og ligeledes færre Politikredse efter den foreslaaede end efter den bestaaende Ordning. Herpaa er der dog søgt at bøde det mest mulige ved de Bestemmelser i Lovforslaget, jfr. §§ 19 og 109; som fastslaar, at alle de nuværende Tingsteder skal bevares enten som Hoved- eller Bitingsted, og at der skal oprettes Afdelinger af Politikontorer paa de Steder, hvor saadanne nu er, men som ikke fremtidig bliver Sæde for et selvstændigt Politikontor“. Endvidere gøres der i denne Forbindelse i Betænkningen, for Landsretternes Vedkommende, opmærksom paa, at disse Retter vil blive organiseret saaledes, at de bliver en Slags rejsende Domstole, idet Domsforhandling saavel i Sager, i hvilke Nævninger skal medvirke, som i borgerlige Sager, hvor umiddelbar Bevisførelse skal finde Sted, foregaar dels paa det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels paa andre ved kgl. Anordning dertil bestemte Steder i Landsretskredsen. Herved opnaas, at de, der skal møde for Retten som Nævninger, Vidner o. s. v., faar kortere Vej til Mødestedet, end hvis Landsretterne kun holdt Ting paa de Steder, hvor Landsretterne har deres Sæde.“

Med Hensyn til de af Udvalget stillede Ændringsforslag angik det væsentligste det gamle Hovedtvistepunkt: Nævningernes Udtagelse. Forslaget havde, som anført, de „kommunalvalgte“ Nævninger. Folketingsudvalget bemærker herom: „Da der af et Medlem af Udvalget er fremsat Forslag om, at Nævningers Udtagelse skal ske ved et Udvalg og ikke, som foreslaaet, ved Valg af Kommunalbestyrelserne, og da flere Medlemmer skønner, at en Fastholden ved Lovforslagets Regel om, at Nævninger skal udtages udelukkende af de kommunale Raad, vil møde Modstand i Landstinget og saaledes maaske blive bestemmende for Lovforslagets Skæbne, er Udvalget under Samvirken med Justitsministeren enedes om, at Nævningernes Udtagelse til Grundlisten sker ved et Udvalg paa 5 Medlemmer, dog saaledes, at det bliver *Landsrettens Formand* og ikke, som efter Retsplejeloven af 1909, Overpræsidenten i København og Amtmændene, der vælger 1 Medlem i hver Kommune til fornævnte 5 Mands Udvalg. De øvrige 4 Medlemmer af Udvalget vælges efter tilsvarende Regler som efter nævnte Lov“. Udvalget tilføjer, at det efter den af Udvalget saaledes foreslaaede Ordning bliver „Domsmagten og de kommunale Raad i Forening og ikke delvis Myndigheder i Administrationen, der udtager Nævninger.“ — Et andet Ændringsforslag af væsentligere Betydning angik følgende Punkt: I Lovforslaget var i Overensstemmelse med Landstingsudvalgets Betænkning af 1914 optaget en Bestemmelse om, at det ved kgl. Anordning kan bestemmes, at en Retskreds, som har naaet 40,000 Indbyggere, og hvor der derfor skal ansættes 2 Dommere, i Stedet for kan deles i 2 Retskredse, hver med 1 Dommer, hvorimod